

„Fürödj meg és megtisztulsz!” 2Kir 5,1-19

A leparmisszió világnapján a külmisszió e különleges ága felé fordítjuk figyelmünket az imádság és az adományok formájában is támogatva a szolgálatot. Pár éve hallhattuk személyesen is a misszió magyarországi vezetőjének bizonyágtételét, arról, hogy ez a szolgálat a gyógyítás mellett a keresztyén hit továbbadását is végzi, nem keresztyén országokban gyülekezetek is jönnek létre a misszió munkálkodása nyomán: testi-lelki gyógyulást hozva. Naámán története sok ponton párhuzamban áll ezzel a szolgálattal, ahol a betegség és az abból való gyógyulás az Úr Isten megismerését, az új életre találást szolgálja.

A betegség nem válogat. Bár Naámán egy kivételes ember, sikeres hadvezér, elismert ember, még azt is olvassuk e sorokban, hogy Isten eszköze népe életében, mégis azt olvassuk róla, hogy beteg lett. Mindez a teljes társadalmi kivetettséget jelentette számára. Egyikünk sem mondhatja, hogy őt nem érheti baj és betegség. Még azt sem mondhatjuk, hogy ha az Úrral járunk, akkor nem érhet bennünket ilyen, vagy hasonló csapás. Az sem biztos, hogy az Úr kiment a nyomorúságos helyzetből. Egyet tudunk, ő velünk van, s közelebb kerülhetünk hozzá.

Ennek igazságát látjuk Naámán környezetén, mert akik körülveszik őt, segítő szándékkal vannak jelen mellette. Nyilván a feleség vagy a király jó szándékát értjük, viszont a kis zsidó rabszolgalány esete különös fordulatot jelent számára. Egy ellenséges népből való, akit erőszakkal szakítottak el családjától, most ura jobblétére nézve ad segítséget a tehetetlenségben lévőknek. Több hasonlóságot mutat a példázatbeli samáriaival, aki az irgalmasság hordozója Jézus tanításában. Hiszi és tudja, hogy Isten jelenlétében lehet gyógyulás, és erre indítja Naámánt.

Közben megérkezünk egy olyan ponthoz, ahol megtörik az ív. Izráel királya testesíti meg a kicsinyhitűséget, aki a hozzá érkező betegben politikai csapdát lát. *Ki vagyok én, hogy meggyógyítsam? Talán Isten vagyok én, aki megölhet és életre kelthet?* – teszi fel az árulkodó kérdéseket. Bár vall arról, hogy Istennek hatalma volna megtenni mindezt, de szavában azt is látjuk, hogy ő ezzel az Istennel nincs kapcsolatban. Vajon a mi szavaink, tetteink mit tükröznek? Megtalálható-e az Isten ereje, gyógyító hatalma közöttünk a gyülekezetben? Tudunk-e utat mutatni az Isten felé a keresők számára? Elizeus próféta helyre teszi a királyt és a kérdést.

Naámánnak végül személyesen is meg kell harcolnia a hit harcát. Nem elég az, hogy a környezetében vannak, akik segítenének! Hiába akar gyógyulni, azért mindent megadni, eljön az a helyzet, amikor saját gyengesége hátráltatja. A hit útján a legnagyobb kísértések egyike, amikor jobban tudjuk, ez az 'ÉN' kísértése.

Már éppen a célnál van, csak engedelmeskednie kellene a próféta által ismeretett terápiának, s erre hátat fordít, mint egy durcás kisgyerek és mérgesen kifakad, hogy ő nem így képzelte, ő nem ezt várta. Ő jobban tudja. A másikinál biztos, de talán még az Istennél is jobban. Ez az, amikor az ÉN nem engedi oda az ŐT. Az ÉN hamar képes kiszorítani családtagot, testvért, magát Istent is. Ilyenkor nincs bennünk nyitottság, elfogadás a másik iránt, bezárul a fül és bezárul a szív. Még jó, hogy van az a néhány szolga, akik Naámánt ebben a helyzetben józan belátás felé terelik. Istennek van eszköze arra, hogy a gyógyulás felé tovább vigye őt.

A gyógyulás csodáját követően az Úrra találás és a hála fejeződik ki Naámán szavaiban. Átjárja őt a felismerés, hogy mit tett az Isten, és ezzel együtt születik meg a hála érzése, amit a prófétának a helyes útra kell igazítania: Istennek tartozik hálával, nem az embereknek. Jó, hogy a prófétának sem száll fejébe a dicsőség ebben a helyzetben! A történet szereplői együtt lesznek tanúi az Isten betegségből meggyógyító hatalmának, s Naámán hitvallásának: most már Istené az élete, akiről megbizonyosodott, hogy valósággal élő és cselekvő Úr. Egyedül őt illeti a magasztalás. Egyedül őt magasztaljuk mi magunk is megváltott életünkért, lelkünk-testünk gyógyulásáért, bajunkban érkező segítségéért felé mutassuk meg szívünk háláját. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmak

Örömmel és hálaadással vehettünk részt az Ökumenikus Imahét alkalmain ezekben a napokban. Jó volt az estéken a testvéri közösségben megerősödnünk.

Ma, a lepramisszió vasárnapján adományainkkal a misszió szolgálatát támogatjuk adományainkkal.

Pénteken 18 órakor tartjuk a gyúrói missziói megbeszélést. A martonvásári megbeszélés egyeztetés alatt van.

Vasárnap a szokott rendben várunk mindenkit istentiszteleteinkre.

2. Egyháztagsági adataegyeztetés

A presbitérium összeállította az egyháztagok nyilvántartását, valamint a választói névjegyzéket. Ezek az istentiszteleti alkalmak idején megtekinthetők. Kérjük, hogy bárkinek észrevétele van, február 2-ig jelezzék a testvérek. Ebben az időben várjuk újabb tagjaink jelentkezését is az egyháztagsági adatlap kitöltésével.

3. Gyúrón a kuldói ótemetőben munkák kezdődtek, hogy fenntartható erdős jelleget kapjon a terület. Köszönjük az ebben fáradozók segítségét!

4. Martonvásáron az épület utolsó szobáját úgy alakítjuk ki, hogy lelkes testvérünk és felesége szükség esetén a hétvégéket itt tölthessék. Köszönjük az ebben nyújtott segítséget testvéreinknek!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!